

Łukasz Gołędzinowski

Scenariusz warsztatów

Zabawa z portretem

Łukasz Gołędzinowski - ilustrator, grafik oraz projektant graficzny. Piastuje stanowisko Dyrektora Artystycznego w Warszawie.

Grupa wiekowa: dzieci w wieku 6 -10 lat

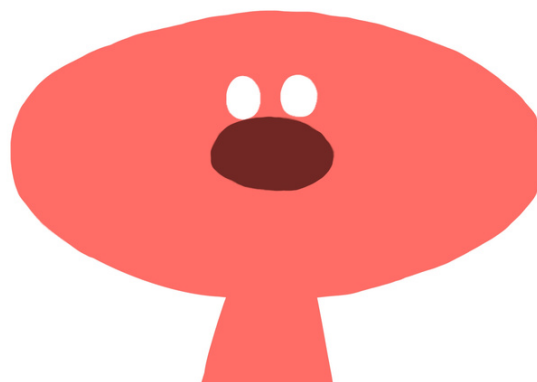
Liczba uczestników: 20 osób

Czas trwania: 60 min

Cele: wstęp do nauki rysowania portretu, rozwijanie kreatywności, spostrzegawczości, umiejętności uchwycenia charakterystycznych cech

Materiały dla grupy 20 osób:

- wydrukowany szablon 20 razy na 1 turę warsztatów (pobierz [TUTAJ](#)),
- 20 czarnych mazaków,
- rzutnik i laptop lub inny ekran do wyświetlania (ewentualnie wydrukowana prezentacja, jeśli zajęcia mają odbywać się np. w plenerze),
- prezentacja dotycząca portretu (pobierz [TUTAJ](#)),
- twarde podkładki A4,
- telefon z funkcją stopera.

szablon

Organizacja sali:

Dzieci na początku powinny usiąść tak, by dobrze widzieć ekran i osobę prowadzącą warsztaty. Następnie warsztaty będą odbywać się w parach. Dzieci mogą usiąść na podłodze lub przy stolikach w zależności od wyposażenia sali.

Przed zajęciami:

- pobrać szablon i wydrukować odpowiednią ilość,
- przygotować rzutnik i laptop lub wydrukować prezentację,
- przygotować materiały,
- przygotować przestrzeń,
- przygotować stoper.

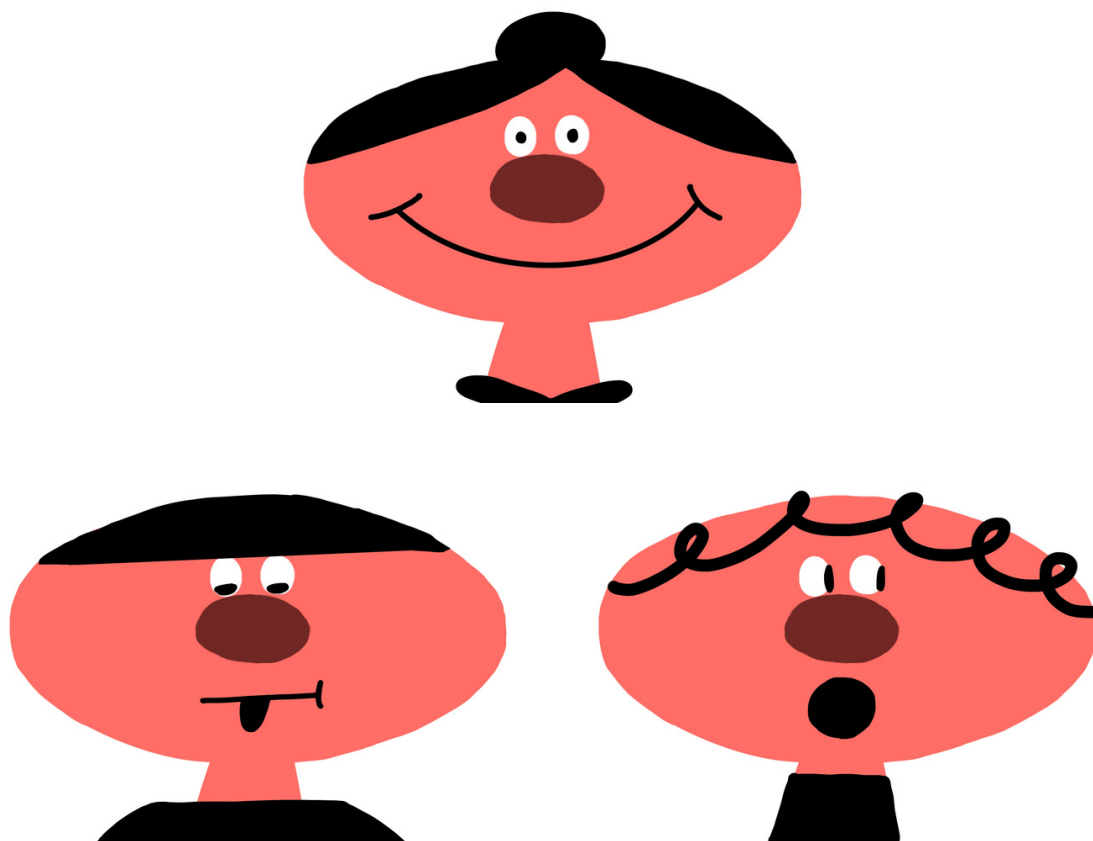
Podstawa programowa:

Rozwijanie umiejętności z zakresu estetycznego kształtowania otoczenia, kreatywności, oraz skupienia.

Przebieg zajęć:

Warsztaty rozpoczynamy od prezentacji na temat portretu. Pokazujemy dzieciom różne przykłady tego czym jest portret. Opowiadamy o różnych technikach artystycznych (np. portret w postaci rzeźby, rysunek, namalowane farbami, zdjęcie). Ale przede wszystkim należy spróbować opowiedzieć, o cechach charakterystycznych postaci, które zostały uchwycone na portretach. Zapytać dzieci o to co widzą i jak opisałyby postaci. Również warto wejść w rozmowę nt. różnego sposobu ukazania portretów np. od realistycznego przedstawienia całej postaci (Mona Lisa) po kubistyczne, geometryczne formy Picassa.

Następnie osoba prowadząca warsztaty dzieli je w pary i rozdaje szablony i mazaki. Dla ośmielenia grupy, zabawę rozpoczyna prowadzący, np. pozuje jednocześnie próbując zrobić jakiś zabawny grymas. Można robić smutną minę, szczyrzyć się, szokować, co tylko przyjdzie do głowy. I z taką miną trzeba wytrzymać minutę lub 2 w zależności jak szybko dzieci pracują. Tutaj z pomocą przychodzi stoper. W tym czasie druga osoba z pary rysuje pierwszą, dysponując jedynie czarnym mazakiem, próbuje odwzorować kształt ust, oczu, włosy, może dorysować czapkę, albo piegi.

Gdy czas upłynie następuje zmiana modelek i portrecistów.

Po pierwszej turze warsztatów powinniśmy mieć 20 niezwykłych portretów! Można teraz zorganizować kolejne tury, przemieszczać dzieci i powtórzyć warsztaty. Dzięki temu zyskają wiele szans na stworzenie nowych portretów, ale także na wymyślenie nowej zabawnej minki.

Użycie mazaków pomoże dzieciom skupić się na uchwyceniu cech charakterystycznych dla postaci. Nie będą się rozpraszać wybieraniem kolorów itd. Robienie min i grymasów wprowadza element zabawy, przez co obie strony mają coś fajnego do zrobienia i samo pozowanie będzie dla dziecka wyzwaniem.